

**Bryssel den 7 november 2025
(OR. en)**

**10518/1/25
REV 1**

**Interinstitutionellt ärende:
2025/0172 (COD)**

**SIMPL 56
ANTICI 64
INDEF 61
MAP 19
CSC 307
ENV 566
COMPET 581
ENT 105
MI 421
CHIMIE 52
CODEC 850
EDA**

FÖRSLAG

inkom den:	18 juni 2025
Komm. dok. nr:	COM(2025) 821 final/2
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om snabbare beviljande av tillstånd för försvarsberedskapsprojekt

För delegationerna bifogas dokument – COM(2025) 821 final/2.

Bilaga: COM(2025) 821 final/2

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 17.6.2025
COM(2025) 821 final/2

2025/0172 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om snabbare beviljande av tillstånd för försvarsberedskapsprojekt

{SWD(2025) 820 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Rysslands invasion av Ukraina har synliggjort behovet av en stärkt EU-omfattande marknad för försvarsprodukter som kan stödja medlemsstaternas försvarsberedskap inför framväxande säkerhetshot. Den pågående konflikten har blottlagt sårbarheter i det europeiska försvarslandskapet och belyst vikten av en sammanhållen och resilient försvarsindustriell bas. En välfungerande försvarsmarknad i EU är avgörande för att säkerställa att medlemsstaterna har tillgång till den förmåga, teknik och de produkter som behövs på försvarsområdet så att de effektivt kan bemöta nuvarande och framtida säkerhetsutmaningar.

Det föränderliga geopolitiska landskapet har haft betydande påverkan på EU:s försvarsmarknad, med störningar i leveranskedjorna, ökad efterfrågan på försvarsprodukter och ett växande behov av interoperabla och innovativa lösningar. Befintlig lagstiftning som påverkar EU:s försvarsmarknad är dock inte anpassad till de nuvarande utmaningarna, vilket hindrar medlemsstaterna från att snabbt och effektivt bemöta framväxande hot. Den befintliga ramen, som utvecklats i fredstid, innebär ofta en långsam hantering av medlemsstaternas akuta behov och ger inte de nödvändiga incitamenten att investera i forskning och utveckling på försvarsområdet, särskilt när det gäller att underlätta försvarsinvesteringar på minst 800 miljarder euro under de kommande fyra åren, såsom anges i den gemensamma vitboken om försvarsberedskap¹.

Som svar på dessa utmaningar måste EU vidta åtgärder för att stärka den EU-omfattande marknaden för försvarsprodukter och främja en mer integrerad och konkurrenskraftig försvarsindustriell bas. Genom att skapa en stabilare och mer resilient försvarsmarknad i EU och utveckla nödvändig infrastruktur kan EU stödja medlemsstaternas försvarsberedskap, främja Europas strategiska oberoende och bidra till en stabilare och tryggare europeisk säkerhetsmiljö.

Detta förslag är en del av omnibuspaketet om försvarsberedskap. Utöver förenklingen av befintligt regelverk i de andra akterna syftar detta förslag till att inrätta ett särskilt påskyndat tillståndsförfarande för försvarsberedskap.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget syftar till att anpassa bestämmelserna om den EU-omfattande försvarsmarknaden till det nuvarande säkerhetsläget genom införande av riktade justeringar som förenklar de administrativa förfarandena, minskar byråkratin och erbjuder mer flexibla lösningar. Genom att förenkla förfarandena och minska byråkratiska hinder skapar förslaget förutsättningar för en mer flexibel och anpassningsbar försvarsmarknad i EU med bättre förutsättningar att stödja medlemsstaternas försvarsberedskap och främja utvecklingen av en konkurrenskraftig och innovativ europeisk försvarsindustri.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslaget bidrar till målen att förbättra EU:s försvarsförmåga och stärka det strategiska oberoendet och stöder samtidigt utvecklingen av innovativ och hållbar försvarsteknik. Det

¹ Gemensam vitbok om europeisk försvarsberedskap 2030 (JOIN(2025) 120 final, 19 mars 2025).

påskyndade tillståndsförfarande som inrättas genom detta förslag kommer att underlätta ett snabbt införande av försvarsberedskapsprojekt och förväntade försvarsinvesteringar på minst 800 miljarder euro under de kommande fyra åren så att EU:s försvarsindustri snabbt kan bemöta framväxande säkerhetsutmaningar och bidra till skyddet av EU:s invånare. Genom att förenkla tillståndprocessen kommer förslaget också att bidra till minskade administrativa bördor och kostnader för försvarsföretagen, så att de kan fokusera på att tillgodose EU:s medlemsstaters behov av att utveckla spetsteknik och skapa högkvalificerade arbetstillfällen.

De föreslagna åtgärderna kommer också att bidra till EU:s resiliens och strategiska oberoende genom att försörjningstryggheten för viktig försvarsrelaterad teknik säkerställs, vilket är avgörande för att stödja utvecklingen av EU:s försvarsförmåga och för allmän ordning och säkerhet. Genom att främja utvecklingen av en stark och innovativ försvarsindustri kommer detta förslag att bidra till att minska EU:s beroende av leverantörer från tredjeländer och öka förmågan att bemöta nya säkerhetsutmaningar.

Förslaget är förenligt med EU:s politik för säkerhet, hälsa och miljö, eftersom det syftar till att snabba upp förfarandena utan att sänka normkraven. Förslaget påverkar inte den granskningsnivå som föreskrivs i de tillämpliga tillståndprocesserna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i EUF-fördraget. De åtgärder som föreslås i denna förordning har som mål att främja en fortsatt välfungerande inre marknad, särskilt den EU-omfattande försvarsmarknaden. Mot bakgrund av den nuvarande geopolitiska situationen måste EU:s medlemsstater snabbt öka sin försvarsberedskap. Därför krävs investeringar i försvarsberedskap för att den EU-omfattande försvarsmarknaden ska fungera (inbegripet tillverkningsanläggningar, provningsanläggningar och nödvändig infrastruktur). Utvecklingsprojekt som syftar till att öka medlemsstaternas eller EU:s försvarsberedskap kräver att flera tillstånd beviljas. En situation där en mycket kortare tillståndprocess förväntas för vissa delar av den inre marknaden skulle innebära allvarliga risker för en väl fungerande inre marknad. Detta förslag säkerställer att tillståndprocessen för försvarsberedskapsprojekt behandlas skyndsamt och likvärdigt i alla medlemsstater.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Medlemsstaterna kan inte uppnå målen med förslaget på egen hand, eftersom problemen är av gränsöverskridande karaktär. Försvarsindustrin är i hög grad integrerad och sammanlänkad med företag som är verksamma i flera medlemsstater och som är beroende av komplexa leveranskedjor över nationsgränserna. De föreslagna åtgärderna är inriktade på områden där det finns ett påvisbart mervärde med att agera på unionsnivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt. Förslaget att inrätta ett påskyndat tillståndsförfarande på EU-nivå syftar till att skapa lika villkor för försvarsföretag som är verksamma i EU, så att de snabbt kan anpassa sig och utöka den försvarsindustriella produktionen på ett effektivt sätt. EU:s kollektiva försvarsinsatser kräver en samordnad strategi, och den föreslagna mekanismen kommer att göra det lättare att snabbt genomföra försvarsberedskapsprojekt.

När det gäller behandlingen av tillståndprocessen för försvarsberedskapsprojekt kan en bristande samordning mellan medlemsstaterna leda till en regleringskapplöpning mot botten

eller till att vissa delar av den inre marknaden får konkurrensfördelar. Detta bör undvikas eftersom det skulle inverka negativt på försörjningstryggheten för försvarsprodukter och potentiellt äventyra EU:s förmåga att bemöta framväxande säkerhetshot. Den föreslagna mekanismen påverkar inte den faktiska grunden för beviljandet av de berörda tillstånden, utan handlar snarare om att inrätta en gemensam kontaktpunkt i medlemsstaterna och göra hanteringen av ansökningar om tillstånd mer flexibel. Detta gör att försvarsföretagen på ett effektivare sätt kan beviljas de relevanta tillstånden samtidigt som de nödvändiga miljö-, hälso- och säkerhetsnormerna upprätthålls.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget överensstämmer med proportionalitetsprincipen, eftersom det inte går utöver minimikraven för att uppnå de uppsatta målen på europeisk nivå och vad som är nödvändigt för det ändamålet.

Med tanke på den helt nya geopolitiska situationen, det betydande säkerhetshotet mot unionen och mer storskaliga försvarsinvesteringar än någonsin tidigare under de kommande fyra åren står den föreslagna politiska strategin i proportion till omfattningen och allvaret hos de problem som har identifierats. Förslaget är utformat för att stärka medlemsstaternas försvarsberedskap genom åtgärder som säkerställer en väl fungerande EU-omfattande försvarsmarknad mot bakgrund av den massiva och brådskande utökningen av försvarskapaciteten.

- **Val av instrument**

Kommissionen lägger fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning. Det är det bäst lämpade rättsliga instrumentet eftersom endast en förordning, som tillämpas på ett enhetligt sätt och som är bindande och direkt tillämplig, kan ge den grad av enhetlighet som krävs för att underlätta genomförandet av försvarsberedskapsprojekt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt

- **Samråd med berörda parter**

Samrådet med berörda parter var omfattande och bestod av en offentlig enkät som var öppen fram till den 22 april 2025 samt en rad riktade möten med medlemsstaterna, relevanta näringslivsföreträdare från unionen och andra viktiga berörda parter. Genom denna samrådsprocess, i kombination med kommissionens erfarenhet av att genomföra relevant lagstiftning, identifierades stora blockeringar och utmaningar inom EU:s regelverk. De värdefulla synpunkter som inkommit och kommissionens sakkunskap ligger till grund för förslagen i denna förordning, vilka syftar till att hantera dessa centrala frågor och förbättra den övergripande effektiviteten i EU:s regelverk.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt

- **Konsekvensbedömning**

I sina slutsatser av den 6 mars 2025 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att påskynda arbetet inom alla områden för att med beslutsamhet öka Europas försvarsberedskap inom de kommande fem åren. I samma slutsatser uppmanade Europeiska rådet dessutom uttryckligen kommissionen att snabbt följa upp med förenklingar på säkerhets- och försvarsområdet.

Eftersom förslaget är brådskande och utformat för att stödja en snabb anpassning av den europeiska försvarsindustrin till det nya geopolitiska landskapet och bistå ett land i krig sedan början av 2023 var det inte möjligt att göra en konsekvensbedömning innan omnibuspaketet om försvarsberedskap antogs. Inom tre månader efter antagandet av detta förslag kommer kommissionen att lägga fram ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar för att i detalj motivera denna lagstiftningsåtgärd och klargöra dess lämplighet när det gäller att uppnå de identifierade politiska målen i enlighet med de relevanta reglerna för bättre lagstiftning.

Förslaget avser begränsade och riktade lagstiftningsändringar. Ändringarna baseras på erfarenheterna från genomförandelagstiftning. De påverkar inte politiken på ett betydande sätt utan säkerställer endast ett mer effektivt och ändamålsenligt genomförande. Deras riktade karaktär och avsaknaden av relevanta politiska alternativ innebär att en konsekvensbedömning inte är nödvändig. I det tillhörande meddelandet behandlas dock faktorer som påverkar dessa åtgärder, bland annat en analys av resultaten av en offentlig EU-enkät som genomförts i detta sammanhang.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget om att inrätta en gemensam kontaktpunkt för tillståndsrelaterade förfaranden för försvarssektorn samt ett påskyndat tillståndsförfarande förväntas ha en positiv påverkan när det gäller att minimera efterlevnadskostnaderna för små och medelstora företag, stora bolag och andra berörda parter inom försvarssektorn. När en gemensam kontaktpunkt inrättas i medlemsstaterna slipper företagen vända sig till flera myndigheter och administrativa organ för att få tillstånd, vilket minskar den tid och de resurser som läggs på administrativa uppgifter. Denna förenkling av de administrativa förfarandena kommer avsevärt att minska osäkerheten, öka tydligheten och förutsägbarheten för försvarsföretagen, och göra det möjligt för dem att planera sin försvarsberedskapsverksamhet med större visshet.

Det påskyndade förfarandet, som förutsätter att ett tillstånd har beviljats om inget svar inkommer inom den fastställda tidsfristen, kommer också att snabba upp tillståndsprocessen och göra det möjligt för försvarsföretag att inleda sina projekt tidigare, minska förseningarna och minimera de tillhörande kostnaderna. Denna förenklade process kommer att öka konkurrenskraften för EU:s försvarssektor, särskilt för små och medelstora företag, som kommer att kunna anpassa sig snabbare till förändrade marknadsvillkor och kundernas behov. En effektivare och mer förutsägbar tillståndsprocess gör EU:s försvarssektor mer attraktiv för både inhemska och utländska investerare, vilket kan öka investeringarna och tillväxten inom sektorn.

Detta kommer att underlätta handeln inom försvarssektorn, särskilt för små och medelstora företag, som lättare kommer att kunna exportera sina produkter och tjänster, vilket bidrar till den internationella handelns tillväxt. Inrättandet av en gemensam kontaktpunkt och ett påskyndat förfarande kommer också att underlätta samarbetet mellan EU:s försvarsföretag och deras internationella partner samt främja utvecklingen av gemensamma projekt och samarbeten, samtidigt som man säkerställer efterlevnad av internationella avtal och

proportionella krav för att minimera den administrativa bördan för små och medelstora företag och andra berörda parter.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt

4. BUDGETKONSEKVENSER

En medlemsstat kan på begäran få stöd till kapacitetsuppbyggnad för att inrätta eller driva en gemensam kontaktpunkt som kommer att vara berättigad till finansiering från programmet för europeisk försvarsindustri (Edip) när det har antagits och inom det överenskomna ramanslaget för programmet. Stödet till kapacitetsuppbyggnad enligt detta förslag omfattas av stödåtgärderna inom ramen för Edip. På grund av de begränsade budgetkonsekvenserna kommer ingen finansieringsöversikt för rättsakt att utarbetas.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom denna förordning inrättas förenklade tillståndprocesser för försvarsberedskapsprojekt. Alla försvarsberedskapsprojekt kommer att gynnas av att medlemsstaterna utser en nationell behörig myndighet som fungerar som en gemensam kontaktpunkt. Myndigheten kommer att ansvara för samordning och förenkling av tillståndsgivning, vägledning för ekonomiska aktörer, säkerställande av att information är tillgänglig för allmänheten och digital inlämning av alla dokument. I förordningen fastställs detaljerade tidsplaner för tillståndsförfaranden. Förslaget är förenligt med annan unionslagstiftning om tillståndsgivning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING**om snabbare beviljande av tillstånd för försvarsberedskapsprojekt**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Unionen står inför ett akut och växande hot, vilket framgår av den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030³, mot bakgrund av att det åter pågår en fullskalig konflikt i Europa. Som svar på denna eskalering är det absolut nödvändigt att unionen vidtar kraftfulla åtgärder för att stärka sin försvarsberedskap. Det är brådskande att öka den europeiska försvarsberedskapen så att Europa har ett starkt och tillräckligt europeiskt försvar senast 2030. Baserat på prognoser om ett gradvis utnyttjande av de instrument som föreslås inom ramen för ReArm Europe 2030 skulle försvarsinvesteringarna kunna uppgå till minst 800 miljarder euro under de kommande fyra åren. Behovet av att öka unionens försvarsproduktionskapacitet är en avgörande aspekt i detta arbete så att framväxande säkerhetshot effektivt kan bemötas. För att uppnå detta mål är det viktigt att förenkla och harmonisera lagstiftningen. Genom att förenkla och anpassa regelverken kan unionen skapa en mer gynnsam miljö för försvarsindustriernas verksamhet, innovation och produktion när det gäller den försvarsförmåga som krävs för att säkerställa europeisk säkerhets- och försvarsberedskap.
- (2) I detta sammanhang bör försvarsberedskap förstås som medlemsstaternas förmåga att genom en proaktiv och samordnad strategi förutse, förebygga och bemöta sådana försvarsrelaterade kriser som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG⁴. Detta innebär säkerställande av tillgången till nödvändig försvarsindustriell kapacitet för att förvärva och underhålla de resurser, den förmåga och den infrastruktur som krävs för att effektivt kunna bemöta sådana kriser.

²³ Gemensam vitbok om europeisk försvarsberedskap 2030 (JOIN(2025) 120 final, 19 mars 2025).⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtjänster, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- (3) Inrättande eller utbyggnad av anläggningar, infrastruktur och verksamhet som rör försvarsberedskap kräver ofta att man ansöker om flera relevanta tillstånd och godkännanden. De befintliga tillståndsprocesserna när det gäller bedömningar inom olika områden är ofta långdragna och besvärliga. Dessa förfaranden saknar för närvarande unionsomfattande bestämmelser om påskyndade processer som är specifika för försvarsberedskapsverksamhet, vilket hindrar en snabb ökning av försvarsproduktionen och tillhörande infrastruktur samt verksamhet och investeringar för försvarsberedskap som är avgörande för att möta framväxande säkerhetsbehov.
- (4) Den nationella tillståndsprocessen säkerställer att försvarsberedskapsprojekt är säkra, trygga och överensstämmer med miljökrav, sociala krav och andra säkerhetskrav. Unionens miljö rätt fastställer gemensamma villkor för innehållet i den nationella tillståndsprocessen, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och gör det möjligt att utnyttja unionens potential i värdekedjan för råmaterial på ett hållbart sätt.
- (5) Samtidigt är de nationella tillståndsprocesserna oförutsägbara, komplexa och ofta alltför långdragna, vilket motverkar den investeringssäkerhet som krävs för att effektivt stärka medlemsstaternas försvarsberedskap. Strukturen och längden på en tillståndsprocess för relevanta projekt kan också variera kraftigt mellan medlemsstaterna. För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför tillämpa förenklade och förutsägbara tillståndsprocesser för försvarsberedskapsprojekt.
- (6) Även om vissa medlemsstater har vidtagit eller sannolikt kommer att vidta åtgärder för att snabba upp tillståndsprocesserna för försvarsindustrin kan tillvägagångssätten skilja sig åt, vilket kan leda till hinder för den inre marknadens funktion inom försvarssektorn. Skillnader i nationell lagstiftning avseende planeringen av tillståndsprocesser för försvarsprojekt har visat sig utgöra flaskhalsar för de relevanta europeiska leveranskedjorna för försvarsprodukter. För att den inre marknaden ska fungera är det nödvändigt att fastställa enhetliga regler för snabbare tillståndsprocesser.
- (7) Unionens institutioner kan ge vägledning och ramar, men ansvaret för godkännande och underlättande av de påskyndade tillståndsprocesserna ligger främst hos medlemsstaterna. Medlemsstaterna är bäst lämpade att genomföra ändringar som är anpassade till deras specifika administrativa och regleringsmässiga miljö.
- (8) Det finns ett brådskande behov av att förenkla och snabba upp tillståndsprocesserna för försvarsberedskapsprojekt. Genom att inrätta nationella regler för tillståndsgivning som ger prioritet åt dessa projekt och säkerställer att de behandlas skyndsamt strävar unionen efter en stärkt försvarsproduktionskapacitet och försvarsberedskap senast 2030.
- (9) För att ta itu med dessa utmaningar bör regler för försvarsindustrin införas som visat sig vara effektiva när det gäller att förenkla de industriella tillståndsprocesserna. Målet är att korta ner tillståndsfristerna för försvarsindustrins verksamhet, inbegripet uppförande av nya anläggningar och tillhörande infrastruktur, utbyggnad av befintliga anläggningar, inrättande av provningsanläggningar, utbildning och certifiering, samtidigt som befintliga tillämpliga bestämmelser vidareutvecklas och breddas.
- (10) Efterlevnad av unionsrätten, bland annat när det gäller vatten, avfallshantering, luft, ekosystem, livsmiljöer, arkeologiska aspekter, biologisk mångfald och fågelskydd, är en integrerad del av tillståndsförfarandet, även för försvarssektorn. Sådana regler är en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativ påverkan förhindras eller

minimeras. För att säkerställa att tillståndsförfarandena för försvarsberedskapsprojekt är förutsägbara och handläggs skyndsamt bör alla möjligheter att förenkla de bedömningar och tillstånd som krävs, utan att sänka nivån på exempelvis miljöskyddet, förverkligas. I detta avseende bör de nödvändiga bedömningarna kombineras så att onödig överlappning undviks.

- (11) För att underlätta en effektiv och snabb handläggning av administrativa ansökningar om tillstånd som rör försvarsberedskapsverksamhet och ökad försvarsproduktion måste medlemsstaterna säkerställa att de behöriga nationella myndigheterna tillämpar påskyndade förfaranden. Dessa myndigheter bör tillhandahålla en så snabb rättslig handläggning som möjligt av sådana ansökningar så att försvarsbredskapsbehoven skyndsamt kan tillgodoses.
- (12) Inrättandet av en gemensam kontaktpunkt för industrins ansökningar om tillstånd som rör försvarsverksamhet syftar till att förenkla kommunikationen, minska de administrativa bördorna och ytterligare snabba upp tillståndprocessen med tydliga och rättsligt bindande tidsfrister och därigenom tillhandahålla effektiva vägar fram för försvarsrelaterade industriella tillämpningar. Att se till så att ansökningarna om tillstånd behandlas skyndsamt innebär också en trygghet för investerarna eftersom investeringsriskerna i samband med långdragna förfaranden begränsas.
- (13) För att de gemensamma kontaktpunkterna snabbare ska nå full operativ kapacitet bör medlemsstaterna i möjligaste mån utnyttja eventuell komplementaritet med befintliga gemensamma kontaktpunkter, till exempel de som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1735⁵ eller (EU) 2024/1252⁶.
- (14) Dessutom bör medlemsstaterna tillhandahålla nödvändigt administrativt stöd till försvarsberedskapsprojekt som är belägna på deras territorium för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande av dessa, med särskilt fokus på behoven hos små och medelstora företag och midcap-bolag som deltar i dessa projekt, genom att ge stöd när det gäller efterlevnaden av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter, informera allmänheten för att öka acceptansen för projekten och vägleda projektägare genom tillståndprocessen.
- (15) Kommissionen får erbjuda stöd för kapacitetsuppbyggnad till den gemensamma kontaktpunkten, inbegripet tekniskt stöd, utbildning, övervakning och utvärdering, i syfte att utveckla och stärka de kompetenser, processer och resurser som de gemensamma kontaktpunkterna behöver utveckla för tillämpningen av denna förordning. Sådant stöd kan begäras av medlemsstaterna och kommer att omfattas av stödåtgärderna inom ramen för programmet för europeisk försvarsindustri [*hänvisning läggs till när Edip har antagits*].
- (16) För att skapa klarhet om försvarsberedskapsprojekts tillståndstatus och begränsa effekterna av eventuellt rättegångsmissbruk, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att alla tvister avseende

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (Text av betydelse för EES) (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

tillståndsprocessen för försvarsberedskapsprojekt skyndsamt blir lösta. Därför bör medlemsstaterna säkerställa att projektägare har tillgång till enkla tvistlösningsförfaranden och att försvarsberedskapsprojekt är föremål för brådskande hantering i alla administrativa och rättsliga förfaranden samt tvistlösningsförfaranden som rör projekten i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt.

- (17) För att ge projektägare och andra investerare den trygghet och klarhet som krävs för att öka utvecklingen av försvarsberedskapsprojekt bör medlemsstaterna säkerställa att tillståndsprocessen för sådana projekt inte överskrider fastställda tidsfrister.
- (18) Denna förordning påverkar inte, i relevanta fall, de skyldigheter som följer av internationell rätt.
- (19) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 **Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *försvarsberedskapsprojekt*: ett antal verksamheter, investeringar och åtgärder som syftar till att stärka en eller flera medlemsstaters försvarsberedskap, inbegripet genom utveckling av försvarsindustrin.
- (2) *försvarsindustri*: alla företag som är verksamma inom utveckling, produktion och tillverkning av försvarsrelaterade produkter enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG⁷.
- (3) *försvarsberedskap*: en eller flera medlemsstaters beredskap att bemöta en kris enligt definitionen i artikel 1.10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG⁸, som rör försvaret.
- (4) *midcap-bolag*: midcap-bolag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/697⁹.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/697 av den 29 april 2021 om inrättande av Europeiska försvarsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2018/1092 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj>).

- (5) *små midcapföretag*: företag enligt definitionen i bilagan till kommissionens rekommendation (EU) 2025/1099¹⁰.
- (6) *tillståndsprocess*: en process som omfattar alla relevanta tillstånd, inbegripet tillstånd som krävs för att bygga, utvidga, omvandla och driva försvarsberedskapsprojekt samt alla nödvändiga administrativa steg, från bekräftelsen av att ansökan är fullständig till meddelandet om slutligt beslut avseende ansökan från den berörda gemensamma kontaktpunkten.
- (7) *projektägare*: varje företag eller konsortium av företag som utvecklar ett försvarsberedskapsprojekt.
- (8) *små och medelstora företag*: små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹¹.

Artikel 2

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast den ... [3 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska varje medlemsstat inrätta eller utse en myndighet till gemensam kontaktpunkt på relevant administrativ nivå.
2. Den gemensamma kontaktpunkten ska ansvara för att underlätta och samordna tillståndsprocessen för försvarsberedskapsprojekt och för att tillhandahålla information om förenkling av de administrativa processerna i enlighet med artikel 3, inklusive information till projektägaren om när en ansökan anses fullständig i enlighet med artikel 5.6.
3. Den gemensamma kontaktpunkt som inrättats eller utsetts enligt punkt 1 ska vara den enda kontaktpunkten för projektägaren under tillståndsprocessen för ett försvarsberedskapsprojekt. Den ska underrätta projektägaren om det slutliga beslutet i processen.
4. Projektägare ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för tillståndsprocessen i elektronisk form.
5. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla relevanta studier som genomförts eller tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt beaktas och att inga upprepade studier, tillstånd eller godkännanden krävs, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten eller nationell rätt.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att den gemensamma kontaktpunkten och alla behöriga myndigheter som ansvarar för något steg i tillståndsprocesserna, inklusive alla processuella steg, har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska, tekniska och teknologiska resurser, även, i tillämpliga fall, för fortbildning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.

¹⁰ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1099 av den 21 maj 2025 om definition av små midcapföretag (EUT L, 2025/1099, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1099/oj>).

¹¹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag ([EUT L 124, 20.5.2003, s. 36](http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

7. De myndigheter som är involverade i tillståndsprocessen och andra berörda myndigheter ska specificera och för den gemensamma kontaktpunkten tillgängliggöra kraven och all den information som begärs av en projektägare innan tillståndsprocessen inleds.
8. På begäran av en medlemsstat får kommissionen bistå myndigheterna i den medlemsstaten med kapacitetsuppbyggnad till stöd för genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller att inrätta eller driva en gemensam kontaktpunkt.

Artikel 3

Tillgång till information online

Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till följande information om tillståndsprocesser som är relevanta för försvarsberedskapsprojekt online och på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:

- (a) De gemensamma kontaktpunkter som avses i artikel 2.1.
- (b) Tillståndsprocessen, inbegripet information om tvistlösning avseende tillståndsprocessen, även, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer, om sådana förfaranden föreskrivs i nationell rätt.
- (c) Finansierings- och investeringstjänster.
- (d) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.
- (e) Tjänster för affärstöd, inbegripet men inte begränsat till deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning eller arbetsrätt.

Artikel 4

Snabbare genomförande

Medlemsstaterna ska tillhandahålla administrativt stöd till försvarsberedskapsprojekt som är belägna på deras territorium, med särskilt fokus på små och medelstora företag och midcap-bolag, inbegripet små midcapföretag, som deltar i dessa projekt, bland annat genom att tillhandahålla

- (a) stöd avseende efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,
- (b) stöd till projektägare för information till allmänheten,
- (c) stöd till projektägare under tillståndsprocessen, särskilt små och medelstora företag och små midcapföretag.

Artikel 5

Tillståndsprocessens tidsåtgång

1. Tillståndsprocessen för försvarsberedskapsprojekt, inbegripet beviljandet av det relevanta tillståndet, får inte överstiga [60] dagar.
2. Om ett försvarsberedskapsprojekt kräver att flera anläggningar eller enheter anläggs på en plats, får projektägaren och den gemensamma kontaktpunkten komma överens om att dela upp projektet i flera mindre projekt så att de tillämpliga tidsfristerna kan följas.
3. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna försvarsberedskapsprojektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får en medlemsstat förlänga de tidsfrister som avses i punkt 1 en gång med högst 30 dagar innan de löper ut och efter en bedömning i varje enskilt fall.

4. Om en medlemsstat anser att försvarsberedskapsprojektet medför exceptionella risker för arbetstagares eller allmänhetens hälsa och säkerhet och om det krävs mer tid för att fastställa att åtgärder för att komma till rätta med identifierbara risker har vidtagits får den förlänga de tidsfrister som avses i punkt 1 med 60 dagar, inom 30 dagar från startpunkten för tillståndsprocessen.
5. Vid tillämpning av punkt 3 eller 4 ska den gemensamma kontaktpunkten skriftligen informera projektägaren om skälen till förlängningen och om det datum då det slutliga beslutet förväntas.
6. Senast 15 dagar efter mottagandet av ansökan om tillstånd ska den berörda gemensamma kontaktpunkten bekräfta att ansökan är fullständig och huruvida denna förordning är tillämplig eller, om projektägaren inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla ansökan, begära att projektägaren lämnar in en fullständig ansökan utan oskäligt dröjsmål och samtidigt ange vilken information som saknas. Om den inlämnade ansökan anses vara ofullständig en andra gång får den gemensamma kontaktpunkten, inom [15] dagar från den andra inlämningen, göra en andra begäran om information. Den gemensamma kontaktpunkten får inte begära information på områden som inte omfattas av den första begäran om information, och den får endast begära in ytterligare underlag för att komplettera den identifierade information som saknas. Dagen då den gemensamma kontaktpunkten bekräftar att ansökan är fullständig ska vara startpunkten för tillståndsprocessen för den ansökan.
7. De tidsfrister som anges i denna artikel för någon av tillståndsprocesserna ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.
8. Om den gemensamma kontaktpunkten inte informerar projektägaren om resultatet av tillståndsprocessen inom den tidsfrist som anges i punkt 1 och som, i tillämpliga fall, förlängts i enlighet med punkterna 3 och 4, ska de tillstånd som omfattas av ansökan anses vara beviljade. Den gemensamma kontaktpunkten ska skyndsamt lämna en skriftlig bekräftelse till projektägaren och ange att tillstånden har beviljats implicit på grundval av den inlämnade ansökan.

Artikel 6 **Planering**

1. De nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för att utarbeta planer, inbegripet avseende zonindelning, fysisk planering och markanvändning, ska i lämpliga fall i sådana planer inkludera bestämmelser om utveckling av försvarsberedskapsverksamhet, projekt samt nödvändig infrastruktur. För att underlätta utvecklingen av försvarsberedskapsprojekt ska medlemsstaterna säkerställa att alla relevanta uppgifter om fysisk planering är tillgängliga online i enlighet med artikel 3.
2. Om planerna innehåller bestämmelser om utveckling av försvarsberedskapsprojekt och den infrastruktur som krävs för dessa, och om de omfattas av en bedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG¹² och enligt artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG¹³ ska dessa bedömningar kombineras. I tillämpliga fall ska denna

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

¹³ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

kombinerade bedömning även omfatta påverkan på potentiellt berörda vattenförekomster i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG¹⁴. Medlemsstaterna är, i relevanta fall, skyldiga att bedöma påverkan av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU¹⁵, ska den kombinerade bedömningen i relevanta fall även omfatta denna påverkan. Att bedömningarna kombineras i enlighet med denna punkt får inte påverka deras innehåll eller kvalitet. Den kombinerade bedömningen ska utföras inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

Artikel 7

Prioritetsstatus för försvarsberedskapsprojekt

Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel samt alla administrativa förfaranden i samband med försvarsberedskapsprojekt inför nationella domstolar, rättsliga instanser, organ eller nämnder, inbegripet med avseende på medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning det i nationell rätt avseende relevanta tillståndsprocesser föreskrivs sådana brådskande förfaranden och förutsatt att tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokala samhällen respekteras. Projektägare för försvarsberedskapsprojekt ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådskande förfarande.

Artikel 8

Tillämplighet för Uneces konventioner

Denna förordning påverkar inte, i relevanta fall, skyldigheterna enligt Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor som undertecknades den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991, och dess protokoll om strategiska miljöbedömningar, som undertecknades i Kiev den 21 maj 2003.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska endast tillämpas på ansökningar om tillstånd för försvarsberedskapsprojekt som lämnas in efter detta datum.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (EUT L 257, 28.8.2014, s. 135, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj>).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande